

EVROPSKÁ ANTIDOPINGOVÁ ÚMLUVA

**EVROPSKÁ DOHODA č. 135
STRASBOURG, RADA EVROPY
PROSINEC 1989**

Členské státy Rady Evropy, další státy, které jsou účastníky Evropské kulturní úmluvy, a další státy, které jsou signatáři tohoto dokumentu (dále jen "Úmluva"), majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosáhnout větší jednoty mezi jejími členy za účelem ochrany a uvědomění si ideálů a principů, které jsou jejich společným dědictvím, a podpory jejich hospodářského a sociálního vývoje, **vědomy si toho**, že sport by měl hrát závažnou roli při ochraně zdraví, v morální a fyzické výchově a v rozšiřování mezinárodního porozumění, **znepokojeny** rostoucím užíváním dopingových prostředků a metod sportovci a sportovkyněmi v celé šíři sportu a důsledky tohoto na zdraví účastníků a budoucnost sportu, **dbajíce na to**, že tento problém ohrožuje etické principy a výchovné hodnoty ztělesněné v Olympijské chartě, Mezinárodní chartě pro sport a tělesnou výchovu UNESCO a v Rezoluci (76) 41 Komise ministrů Rady Evropy, známé jako "Evropská charta sportu pro všechny", **majíce na vědomí** antidopingové předpisy, politiku a deklarace přijaté mezinárodními sportovními organizacemi, **vědomy si toho**, že veřejná správa a dobrovolné sportovní organizace mají komplementární odpovědnost za boj proti dopingům ve sportu, zejména za zajištění řádného vedení sportovních aktivit, založeného na zásadách čestného jednání (fair play), a za ochranu zdraví těch, kteří se jich účastní, **uvědomující si**, že tyto orgány a organizace musí z těchto důvodů pracovat společně na všech vhodných úrovních, **připomínajíce si** rezoluce o dopingů, přijaté Konferencí evropských ministrů odpovědných za sport, a zejména Rezoluci č. 1 přijatou na 6. konferenci v Reykjavíku v roce 1989, **připomínajíce si**, že Komise ministrů Rady Evropy již přijala Rezoluci (67) 12 o dopingů atletů, Doporučení č. R(79) 8 o dopingů ve sportu, Doporučení č. R(84) 19 o "Evropské antidopingové chartě pro sport" a Doporučení č. R(88) 12 o zavedení dopingové kontroly bez ohlášení mimo soutěže, připomínajíce si Doporučení č. 5 o dopingů přijaté 2. Mezinárodní konferencí ministrů a vyšších činníků odpovědných za sport a tělesnou výchovu, pořádanou UNESCO v Moskvě (1988), **rozhodnuty** podnikat další a důraznější kooperativní aktivitu zaměřenou na snížení a případnou eliminaci dopingů ve sportu, uplatňující, jako základnu etické hodnoty a praktická opatření obsažená v těchto nástrojích, **dohodly se na následujícím**:

Článek 1

Účel Úmluvy

S myšlenkou na snížení a případnou eliminaci dopingů ve sportu se účastníci zavazují v rámci svých příslušných ústavních předpisů podniknout kroky nutné pro realizaci ustanovení této Úmluvy.

Článek 2

Definice a rámec Úmluvy

1. Pro účely této Úmluvy:

a) "doping ve sportu" znamená podávání (poskytování) farmakologických skupin dopingových prostředků a dopingových metod sportovcům či sportovkyním a jejich použití jimi,

b) "farmakologické skupiny dopingových prostředků nebo dopingové metody" znamenají s ohledem na níže uvedený odstavec 2. skupiny dopingových prostředků nebo dopingových metod zakázané příslušnou mezinárodní sportovní organizací a uvedené na seznamech, které byly schváleny Monitorovací skupinou podle podmínek článku 11. 1. b),

c) "sportovci a sportovkyně" jsou ty osoby, které se pravidelně účastní organizovaných sportovních aktivit.

2. Až do té doby, kdy bude schválen seznam zakázaných farmakologických skupin dopingových prostředků a dopingových metod Monitorovací skupinou v souladu s podmínkami článku 11. 1. b), bude užíván referenční seznam, uvedený v příloze této Úmluvy.

Článek 3

Domácí koordinace

1. Účastníci budou koordinovat politiku a aktivitu svých vládních orgánů a jiných veřejných institucí zaměřených na boj proti dopingům ve sportu.
2. Účastníci zajistí praktické provádění této Úmluvy a zvláště plnění požadavků uvedených v článku 7 tím, že tam kde je to vhodné, svěří zavedení některých ustanovení této Úmluvy určenému vládnímu nebo nevládnímu orgánu nebo sportovní organizaci.

Článek 4

Opatření k omezení dostupnosti a užívání dopingových prostředků a metod

1. Tam, kde je to přiměřené, přijmou účastníci zákony, předpisy nebo administrativní opatření k omezení dostupnosti a užívání ve sportu zakázaných dopingových prostředků a dopingových metod, zejména anabolických steroidů (včetně zajištění kontroly jejich pohybu, držení, dovozu, distribuce či prodeje).
2. Za tím účelem účastníci nebo tam, kde je to přiměřené, příslušné nevládní organizace, přijmou účinné uplatňování antidopingových směrnic jako kritérium poskytnutí veřejných dotací sportovním organizacím.
3. Dále účastníci:
  - a) budou nápomocni svým sportovním organizacím při financování dopingových kontrol a analýz, buď přímými dotacemi nebo příspěvky, nebo uznáním nákladů takových kontrol a analýz při určování celkových dotací či příspěvků, které mají být přiznány těmto organizacím,
  - b) přijmou příslušné kroky k odepření příspěvku dotacemi z veřejných zdrojů pro účely tréninku jednotlivým sportovcům a sportovkyním, po dobu jejich diskvalifikace pro dopingový přestupek ve sportu,
  - c) podpoří a tam, kde je to přiměřené, budou nápomocni provádění dopingových kontrol jejich sportovními organizacemi, které jsou požadovány příslušnými mezinárodními sportovními organizacemi, ať již při soutěžích, či mimo ně,
  - d) podpoří a budou nápomocni jednání sportovních organizací o smlouvách připouštějících testování jejich členů řádně pověřenými týmy dopingové kontroly v jiných státech.
4. Účastníci si vyhrazují právo přijímat antidopingové směrnice a organizovat kontroly na základě své vlastní iniciativy a na vlastní odpovědnost za podmínky, že jsou slučitelné s příslušnými principy této Úmluvy.

Článek 5

Laboratoře

1. Každý účastník se zavazuje:
  - a) buď zřídit nebo být nápomocen zřízení jedné či více laboratoří dopingové kontroly na svém území, přicházejících v úvahu k akreditaci podle kritérií přijatých příslušnou mezinárodní sportovní organizací a schválených Monitorovací skupinou v souladu s podmínkami článku 11. 1. b), nebo
  - b) napomáhat svým sportovním organizacím v zajištění přístupu do takové laboratoře na území jiného účastníka.
2. Tyto laboratoře budou podporovány v tom, aby:
  - a) vyvinuly přiměřenou aktivitu k zaměstnání a udržení, k zaškolení a přeškolení kvalifikovaného personálu,
  - b) se ujaly přiměřených programů výzkumu a vývoje v oblasti dopingových prostředků a metod používaných, nebo podezřelých z použití, pro účely dopingů ve sportu a v oblasti analytické biochemie a farmakologie se záměrem získání lepšího porozumění účinkům rozličných látek na lidské tělo a jejich důsledkem na sportovní výkonnost,
  - c) publikovaly a neprodleně zveřejňovaly nové poznatky svého výzkumu.

Článek 6

Výchova

1. Účastníci se zavazují navrhnout a zavést tam, kde je to přiměřené ve spolupráci se sportovními organizacemi, jichž se to týká, a s hromadnými sdělovacími prostředky výchovné programy a informační kampaně zdůrazňující nebezpečí dopingu pro zdraví a pro poškození etických hodnot sportu. Takové programy a kampaně budou směřovány jak k mladým lidem ve školách a sportovních klubech, tak k jejich rodičům a dospělým sportovcům a sportovkyním, sportovním činovníkům, koučům a trenérům. Pro ty, kteří se angažují v medicíně, zdůrazní takové výchovné programy respektování lékařské etiky.

2. Účastníci se zavazují podpořit a pomoci prosadit výzkum ve spolupráci se zainteresovanými regionálními, národními a mezinárodními sportovními organizacemi, v oblasti způsobů a prostředků navrhování vědecky založených fyziologických a psychologických tréninkových programů, které respektují integritu lidské osobnosti.

Článek 7

Spolupráce se sportovními organizacemi na opatřeních jimi přijatých

1. Účastníci se zavazují podporovat své sportovní organizace a jejich prostřednictvím mezinárodní sportovní organizace ve formulaci a provádění všech přiměřených opatření, která spadají do jejich kompetence, proti dopingu ve sportu.

2. Pro tento účel budou podporovat své sportovní organizace při vyjasnění a sladění jejich příslušných práv, závazků a povinností, zejména sladěním jejich:

- a) antidopingových předpisů na základě předpisů dohodnutých příslušnými mezinárodními sportovními organizacemi,
- b) seznamů zakázaných farmakologických skupin dopingových prostředků a zakázaných dopingových metod na základě seznamů dohodnutých příslušnými mezinárodními sportovními organizacemi,
- c) procedur dopingové kontroly,
- d) disciplinárních postupů při aplikaci dohodnutých mezinárodních principů přirozené spravedlnosti a zajištění respektu pro základní práva podezíraných sportovců a sportovkyň; k těmto principům patří:
  - oznamující a disciplinární orgány musí být rozdílné,
  - právo takové osoby na spravedlivé slyšení a na pomoc a zastoupení,
  - jasná a vymáhatelná ustanovení pro odvolání proti jakémukoliv učiněnému posouzení,
- e) postupů pro uložení účinných trestů činovníkům, lékařům, veterinárním lékařům, fyzioterapeut a dalším činovníkům nebo spolupovníkům spojeným s porušením antidopingových předpisů sportovci nebo sportovkyněmi,
- f) postupů pro vzájemné uznání suspendování a jiných trestů uložených jinými sportovními organizacemi ve stejné či jiných zemích,

3. Dále účastníci doporučí svým sportovním organizacím:

- a) zavést v účinném rozsahu dopingovou kontrolu nejen při soutěžích, ale též bez předběžného upozornění v kteroukoliv vhodnou dobu mimo soutěže, přičemž takové kontroly musí být vedeny způsobem, který je spravedlivý pro všechny sportovce a sportovkyně a který zahrnuje testování a opakované testování osob vybraných, kde je to vhodné, na základě náhody,
- b) sjednávat dohody se sportovními organizacemi jiných zemí, které umožní, aby sportovec nebo sportovkyně trénující v jiné zemi mohl být testován řádně pověřeným týmem dopingové kontroly této země,
- c) vyjasnit a sladit předpisy o způsobilosti účastnit se sportovních akcí, které zahrnou antidopingová kritéria,
- d) podpořit aktivní účast sportovců a sportovkyň samotných v antidopingové práci pro mezinárodní sportovní organizace,
- e) plně a účelně využít zařízení, která jsou pro dopingovou analýzu k dispozici v laboratořích zajištěných dle článku 5, v průběhu sportovních soutěží i mimo ně,
- f) studovat vědecké tréninkové metody a navrhnout směrnice pro ochranu sportovců a sportovkyň každého věku, přiměřeně pro každý sport.

Článek 8

Mezinárodní spolupráce

1. Účastníci budou těsně spolupracovat v otázkách řešených touto Úmluvou a podpoří podobnou spolupráci mezi svými sportovními organizacemi.

2. Účastníci se zavazují:

a) doporučit svým sportovním organizacím pracovat takovým způsobem, který prosazuje provádění ustanovení této Úmluvy v rámci všech příslušných mezinárodních sportovních organizací, k nimž jsou přidruženy, včetně odmítnutí uznání nároků na světové či regionální rekordy, pokud nebudou doprovázeny ověřenou zprávou negativní dopingové kontroly,

b) podporovat spolupráci mezi pracovníky svých laboratoří dopingové kontroly, zřízenými nebo pracujícími v rámci provádění článku 5,

c) iniciovat bilaterální nebo multilaterální spolupráci mezi příslušnými orgány, úřady a organizacemi k dosažení účelů vytčených v článku 4. 1. i na mezinárodní úrovni.

3. Účastníci s laboratořemi zřízenými nebo pracujícími v rámci plnění článku 5 se zavazují pomoci jiným účastníkům a umožnit jim získat zkušenosti, kvalifikaci a techniky potřebné pro zřízení vlastních laboratoří.

Článek 9

Poskytování informací

Každý účastník předá v jednom z úředních jazyků Rady Evropy generálnímu tajemníkovi Rady Evropy veškeré závažné informace týkající se legislativních a jiných opatření, která přijme za účelem přizpůsobení podmínkám této Úmluvy.

Článek 10

Monitorovací skupina

1. Pro účely této Úmluvy se tímto zřizuje Monitorovací skupina

2. Každý účastník může být zastoupen v Monitorovací skupině jedním nebo více delegáty. Každý účastník bude mít jeden hlas.

3. Každý stát uvedený v článku 14.1., který není účastníkem této Úmluvy, může být zastoupen v Monitorovací skupině pozorovatelem.

4. Monitorovací skupina může jednomyslným rozhodnutím přiznat každý nečlenský stát Rady Evropy, který není účastníkem této Úmluvy a každou zainteresovanou sportovní nebo jinou odbornou organizaci k zastoupení pozorovatelem na jednom nebo více svých zasedání.

5. Monitorovací skupinu svolává generální tajemník. Její první zasedání se bude konat v nejkratší možné době, v každém případě do jednoho roku od data, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost. Následně se bude setkávat podle potřeby, na základě iniciativy generálního tajemníka nebo některého účastníka.

6. Zasedání Monitorovací skupiny je usnášení schopné při účasti většiny účastníků.

7. Zasedání Monitorovací skupiny budou neveřejná.

8. V návaznosti na ustanovení této Úmluvy Monitorovací skupina připraví a schválí konsensem svůj vlastní jednací řád.

Článek 11

1. Monitorovací skupina bude monitorovat provádění této Úmluvy.

Zejména může:

- a) stále sledovat ustanovení této Úmluvy a zkoumat jakékoliv nutné modifikace,
- b) schválit seznam a jakékoliv jeho upravené vydání farmakologických skupin dopingových prostředků a dopingových metod zakázaných příslušnými mezinárodními sportovními organizacemi, zmíněných v člancích 2. 1 a 2. 2 , kritéria pro akreditaci laboratoří a jakékoliv jejich upravené vydání, přijatá uvedenými organizacemi, podle článku 5. 1 a) a určit datum, kdy příslušná rozhodnutí vstoupí v platnost,
- c) vést konzultace s příslušnými sportovními organizacemi,
- d) předkládat účastníkům doporučení týkající se opatření, která by měla být přejata pro účely této Úmluvy,
- e) doporučovat přiměřená opatření k udržení informovanosti příslušných mezinárodních organizací a veřejnosti o aktivitách realizovaných v rámci této Úmluvy,
- f) předkládat doporučení Komisi ministrů týkající se přizvání nečlenských států Rady Evropy k přistoupení k této Úmluvě,
- g) předkládat jakákoliv doporučení ke zlepšení účinnosti této Úmluvy.

2. K plnění svých funkcí může Monitorovací skupina na základě své vlastní iniciativy uspořádat jednání se skupinami expertů.

Článek 12

Po každém svém zasedání předloží Monitorovací skupina Komisi ministrů Rady Evropy zprávu o své práci a o fungování Úmluvy.

Článek 13

Změny článků Úmluvy

1. Změny článků této Úmluvy mohou být navrženy účastníkem, Komisí ministrů Rady Evropy nebo Monitorovací skupinou.

2. Každý návrh změny bude předán generálním tajemníkem Rady Evropy státům uvedeným v článku 14 a každému státu, který přistoupil nebo byl přizván k přistoupení k této Úmluvě v souladu s ustanoveními článku 16.

3. Každá změna navržená účastníkem nebo Komisí ministrů bude předána Monitorovací skupině nejméně dva měsíce před zasedáním, ne němž má být projednána. Monitorovací skupina předloží Komisi ministrů své vyjádření k navržené změně. Ve vhodných případech tak učiní po konzultaci s příslušnou sportovní organizací.

4. Komise ministrů uváže navržené změny a každé vyjádření předložené Monitorovací skupinou a může změnu přijmout.

5. Text každé změny, přijaté Komisí ministrů v souladu s odstavcem 4 tohoto článku, bude předán všem účastníkům k přijetí.

6. Každá změna přijatá v souladu s odstavcem 4 tohoto článku vstoupí v platnost prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po tom, co všichni účastníci informovali generálního tajemníka o jejich přijetí uvedené změny.

ZÁVĚREČNÉ KLAUZULE

Článek 14

1. Tato Úmluva bude otevřena pro podpis členskými státy Rady Evropy, dalšími státy, které jsou účastníky Evropské kulturní úmluvy a nečlenskými státy, které se podílejí na přípravě této Úmluvy; svůj souhlas mohou vyjádřit jako vázaný na:

a) podpis bez výhrady co se týká ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo

b) podpis s výhradou ratifikace, přijetí nebo schválení, následovaný ratifikací, přijetím nebo schválením.

2. Ratifikační listiny a dokumenty o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 15

1. Úmluva vstoupí v platnost prvého dne následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po datu, ke kterému pět států, zahrnujících alespoň čtyři členské státy Rady Evropy, vyjádřilo souhlas s Úmluvou v souladu s ustanoveními článku 14.

2. Ve vztahu ke každému signatářskému státu, který následně vyjádří svůj souhlas řídit se Úmluvou vstoupí Úmluva v platnost prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po dni podpisu nebo uložení ratifikačních listin, dokumentů o přijetí či schválení.

Článek 16

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost může Komise ministrů Rady Evropy po konzultaci s účastníky přizvat k přistoupení k Úmluvě kterýkoliv nečlenský stát na základě rozhodnutí přijatého většinou stanovenou v článku 20. d) Statutu Rady Evropy a jednomyslným hlasováním zástupců Smluvních států oprávněných zasedat v Komisi.

2. Ve vztahu k přistoupivšímu státu Úmluva vstoupí v platnost prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po datu uložení dokladu o přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 17

1. Každý stát může při podpisu nebo při ukládání svých ratifikačních listin či dokumentů o přijetí, schválení nebo přistoupení specifikovat území, ve kterém se tato Úmluva provádí.

2. Každý stát může v jakémkoliv pozdějším termínu deklarací adresovanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit provádění této Úmluvy na jakékoliv území specifikované v deklaraci. Ve vztahu k takovému území vstoupí Úmluva v platnost prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po přijetí takové deklarace generálním tajemníkem.

3. Každá deklarace připravená v souladu s předchozími dvěma odstavci může být ve vztahu k jakémukoliv území zmíněnému v takové deklaraci odvolána sdělením adresovaným generálnímu tajemníkovi. Takové odvolání se stane účinným prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců po datu přijetí sdělení generálním tajemníkem.

Článek 18

1. Každý účastník může tuto Úmluvu kdykoliv vypovědět prostřednictvím sdělení adresovaného generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Takové vypovězení se stane účinným prvého dne měsíce následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců od přijetí sdělení generálním tajemníkem.

Článek 19

Generální tajemník Rady Evropy uvědomí účastníky, další státy Rady Evropy a další státy, které jsou účastníky Evropské kulturní úmluvy, nečlenské státy, které se účastnily přípravy této Úmluvy a každý stát, který přistoupil k Úmluvě nebo byl přizván k přistoupení, o:

a) každém podpisu v souladu s článkem 14,

b) uložení každé ratifikační listiny či dokumentu o přijetí, schválení či přistoupení v souladu s článkem 14 nebo 16,

c) každém termínu vstupu této Úmluvy v platnost v souladu s články 15 a 16,

- d) každé informaci postoupení dle ustanovení článku 9,
- e) každé zprávě připravené pro dodržení ustanovení článku 12,
- f) každém návrhu změny nebo každé změně přijaté v souladu s článkem 13 a o datu, ke kterému tato změna vstupuje v platnost,
- g) každé deklaraci učiněné dle ustanovení článku 17,
- h) každém sdělení učiněném dle ustanovení článku 18 a datu, ke kterému nabývá vypovězení účinnost,
- i) každém dalším aktu, sdělení či zprávě, vztahujícím se k této Úmluvě.

Na důkaz tohoto níže podepsaní, jsouce náležitě zmocněni, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Strasbourgu 16. listopadu 1989, v angličtině a francouzštině, přičemž oba texty mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému z členských států Rady Evropy, dalším státům, které jsou účastníky Evropské kulturní úmluvy, nečlenským státům, které se zúčastnily vypracování této Úmluvy a každému státu, který bude přizván přistoupit k ní.

Antidopingová úmluva			
Seznam států Evropské kulturní konvence a dalších nečlenských států, které se připojily k Evropské Antidopingové úmluvě, která byla přijata ve Strasbourgu 16. listopadu 1989			
Členské státy Rady Evropy:			
Státy	Datum podpisu	Datum ratifikace	Datum vstupu v platnost
Albánie	2.2.1995		
Belgie	16.11.1989		
Bulharsko	24.3.1992	1.6.1992	1.8.1992
Česká republika	28.4.1995 (s)	28.4.1995 (s)	1.6.1995
Dánsko	16.11.1989 (s)	16.11.1989 (s)	1.3.1990
Estonsko	14.5.1993	20.11.1997 (a)	1.1.1998
Finsko	16.11.1989	26.4.1990	1.6.1990
Francie	16.11.1989	21.1.1991	1.3.1991
Chorvatsko		27.1.1993 (su)	1.3.1993
Island	25.3.1991 (s)	25.3.1991 (s)	1.5.1991
Irsko	25.6.1992		
Itálie	16.11.1989	12.2.1996	1.4.1996
Kypr	20.6.1991	2.2.1994	1.4.1994
Lichtenštejnsko	16.11.1989	22.5.2000	1.7.2000
Litva	1.4.1993	17.5.1996	1.7.1996
Lotyšsko	23.1.1997	23.1.1997	1.3.1997
Lucembursko	16.11.1989	21.6.1996	1.8.1996
Maďarsko	29.1.1990 (s)	29.1.1990 (s)	1.3.1990
Makedonie		30.3.1994 (su)	1.5.1994
Malta	9.9.1994		
Německo	27.5.1992	28.4.1994	1.6.1994
Nizozemí	4.12.1990	11.4.1995	
Norsko	16.11.1989 (s)	16.11.1989 (s)	1.3.1990
Polsko	16.11.1989	7.9.1990	1.11.1990
Portugalsko	14.6.1990	17.3.1994	1.5.1994
Rakousko	10.5.1990	10.7.1991	1.9.1991
Rumunsko	16.6.1994	7.12.1998	1.2.1999
Rusko		12.2.1991 (a)	1.4.1991
Řecko	10.10.1990	6.3.1996	1.5.1996

San Marino	16.11.1989	31.1.1990	1.3.1990
Slovensko	6.5.1993 (s)	6.5.1993 (s)	1.7.1993
Slovinsko		2.7.1992 (su)	1.9.1992
Španělsko	16.11.1989	20.5.1992	1.7.1992
Švédsko	16.11.1989	29.6.1990	1.8.1990
Švýcarsko	16.11.1989	5.11.1992	1.1.1993
Turecko	16.11.1989	22.1.1993	1.1.1994
Ukrajina	2.7.1998		
Velká Británie	16.11.1989 (s)	16.11.1989 (s)	1.3.1990
Nečlenské státy Rady Evropy:			
Arménie	26.5.2000		
Austrálie		5.10.1994 (a)	1.12.1994
Bosna a Hercegovina		29.12.1994 (su)	1.2.1995
Kanada	6.3.1996 (s)	6.3.1996 (s)	1.5.1996
<i>Poznámky: (a) přistoupení (s) podepsání s výhradou ratifikace (su) nástupnictví</i>			